

2018. IV. szám (december 18.)

Az igazi karácsony

„Tekints le az égből, és figyelj ránk szent és dicsőséges lakóhelyedről! ...” (Iz 63,15)

Karácsony közeledtével valahogy átalakul az ember hangulata. Egyre többet gondolunk arra az ajándékra, amit a Mennyei Atya írántunk, minden ember íránt érzett szeretetéből adott nekünk: Jézus-ra. Advent ideje még inkább segít ráhangolódni a megtestesülés szent titkára és ajándék voltának nagyságára. Az úrjövetet ünnepelni azt jelenti: részt venni az Úr eljövetele utáni sóvárgásban, átélni, hogy Isten, az örök világosság egyre inkább közelít a mi homályunkhoz.

Megrendítő az a könyörgő várákozás, ahogy a választott nép várt a szabadítót: „Ne tartsd vissza tőlünk könyörületedet, mert te vagy a mi Atyánk...Óh bárcsak széttépnéd az eget, és leszállnál (Iz 63,16.19).

De hát mi is a választott néphez, a megváltottak seregéhez tartozunk. Hogyan várjuk Őt? Mi, keresztények sóvárogyuk-e? Mi, akik minden adventben átéljük ezt a csodát, a várákozás csendjében szinte lélegzetünket visszafojtva várt beteljesülést, tovább tudjuk-e adni reménységünket, örömetünket a körülöttünk élőknek?

November elejétől az üzletekben, az utcákon csillog-villog minden. A hamis reklámok sulykolják az emberekbe a vásárlási lázat, a versengést, az agyonhajszolt, eszem-iszom „ünnepet” Száműzött lett világunkból az a meghitt várákozás, ami nélkül nincs örömteli beteljesedés, nincs, ami ünnepünket valóban széppé, teljessé teszi.

A betlehemi kisdéd vár bennünket. Minket, nővéreket és minden hívó testvérünket. De várja azokat is, akik a nagy „ünnepi készületben” épp róla feledkeznek meg. Azokat is, akikhez ellátogat a szegényben, az elhagyott, magányos embertársban, a látogatásra váró betegben, de nem ismerik fel az Ő látogatását. Várja azokat is, akik nem nyitják meg előtte a szívüket. Vigyük őket oda lélekben Jézushoz. Mindazokat, akik nem érzik e hatalmas ajándék átalakító erejét. Akik nem várják örömteli várákozásban az Isten ajándékát, az önmagát nekünk adó végtelen Szeretetet. Örülünk az Isteni ajándéknak, örülünk egymásnak, hiszen ajándék vagyunk egymás számára. Örülünk azoknak, akik szeretik Őt, várják őt és örülünk azok helyett, akik nem várják, mert nem ismerik.

Könyörögjünk azokért, akiknek a karácsony nem öröm, nem ünnep, mert nincs szerető szülő, testvér, nincs segítő lélek, aki oldja, vagy legalább megosztja a fájdalmat, a magányt. Az öregotthonok szomorú lakóiért, akik hiába várják, hogy nyíljon az ajtó, és jöjjön a gyermek, az unoka. Az utcán élő-kért... De azokért is, akiknek mindenük megvan, a legdrágább ajándék, minden, amit pénzen meg lehet venni, csak éppen a szív melege nincs. Boruljunk le lélekben azok helyett, akik elzárják szívüket a kegyelem elől. Azokért és azok helyett...

Ne feledjük: Jézus nélkül a jászol semmi. Jézus nélkül a szív kemény. Annyit érek, amennyi bennem az isteni az Én helyén.

Pálos Nővérek

Tízévesek lettünk

Mármint a Nyugdíjas Klub. Visszalapoztam az emlékeimben, hogy miként is kezdődött a mi történetünk. Erzsi óvó néni nyugdíjba ment, és úgy gondolta, nem szívesen mond le a gyermektársaságról, és felvállalt bennünket, akik – rossz nyelvek szerint – a második gyermekkorunkat éljük. A rendszeres, kétheti találkozások mindig hoznak meglepetéseket, nem unatkozunk. Erzsike az egészségünket védő információkkal lát el, de kifogyhatatlan az ötletekben is, amikor a születés- és névnaposokat saját készítésű ajándékokkal köszönti. Nyári Józsi a humorfelelős, viccekkel szórakoztat, én pedig az irodalmat próbálom népszerűsíteni. Józsi is kiveszi részét a programok összeállításából, amikor pl. 25 karácsonyfa figurát vág ki nekünk fából, hogy a karácsonyi találkozónkon közösen díszíthessük fel. Szintén neki köszönhető, hogy autóval elmegy azokért a tagokért, akik nem szívesen járkálnak a sötétben, és haza is szállítja őket. Eredetileg engedélyt kaptunk, hogy ez polgárőr-szolgáltatás legyen, de ő a saját kocsijával fuvaroz. Köszönet érte.

A gasztronómiáról is essen szó, hiszen a köszöntöttek busásan ellátnak bennünket vendégszeretettel. Sértődés ne essék, csak kettőt emelnék ki a sokféle jóból: a „Nyári” szendvicseket és a híres, Boda-féle répadáridót, ami 10 liter ivólevet jelent, saját termesztésű sárgarépbából. A jóízű ételek mellett kötetlen beszélgetés folyik, amikor kártyásaink félrevonulnak, elszabadul a tereferelés.

Ha visszatekintünk a tíz évre, sok egyéb történt velünk házon kívül is, például kirándulásaink alkalmával. Áztunk Szentendrén, sültünk Hatvanban, hűsöltünk jégszínházban. Színházi előadásokat élvezhettünk Gödöllőn, Vácon. Voltak felejthetetlen vendégeink: Regina dobolt, Kata elfújta a nótánkat, Budai Ildi pedig luxus óceánjáróval „elvitt” minket Dubajba. Különösen emlékeztetnek azok a nyári összejövetelek, melyeket a kemencénél rendeztünk, nótázással, ízletes sülteket eszegetve. Hogy mennyire jó ez nekünk, azt leginkább az állandó létszám igazolja. Hiszem, hogy mindennek a Budai házaspár a mozgatórugója, akik mindig szívesen állnak rendelkezésünkre, amiért itt szeretnénk köszönetet mondani nekik, és drukkolni a jó egészségükért.

Összejövetel a parkban (fotó: STY)

Az évfordulós összejöveteleken egy ilyen visszatekintéssel ünnepeltük magunkat, amikor teljes meglepetésünkre begurult egy zsúrkocsi két hatalmas csokitortával, égő gyertyával, a polgármester asszonyunk és Budai Juli kíséretében, és egy megható köszöntővel. Nagy sikerük volt, köszönjük. Azt reméljük, hogy továbbra is így fogunk működni, talán

azért egy-két újítást bevezetünk a jövőben, de legyen ez meglepetés a tagoknak.

Külkey Eszter

Mindenki egyért...

Ismeretes, hogy Buborékék évekkal ezelőtt felvállalták három (távoli rokon) kislány nevelését, hogy a gyerekek ne kerüljenek idegenekhez. Egyetlen probléma merült fel ezzel kapcsolatban: a család nem rendelkezett fürdőszobával, ezért rendeztünk gyűjtést a fürdőszoba kialakításáért.

A helyzet most érett meg arra, hogy a felajánlások „testet öltsenek”. A falubeli adakozók jóvoltából készpénzben 250 ezer Ft gyűlt össze, és a villanyboylertől a mosdókagylóig jónéhány tárgyi felajánlás is érkezett.

A nevelt kislányok időközben visszakerültek ugyan édesanyjukhoz, de a falubeliek nagylelkűsége lélekben is támaszt nyújtott a legnehezebb időben. Buborékné Teréki Katalin kérésére szeretném tolmácsolni a család köszönetét a felajánlásokért.

Kenyeres Anikó

Mi történik az Óvoda táján?

Az elmúlt években több alkalommal is nyújtottunk be pályázatot az Erdőkürti Nefelejcs Óvoda korszerűsítésére és felújítására. Most végre örömmel tájékoztathatjuk a jelenlegi és a leendő óvodások szüleit, hogy a TOP-3.2.1-16-NG1-2017 pályázati felhívásra benyújtott, „Épületenergetikai fejlesztés Erdőkürt községben” című pályázatunkat eredményesen elbírálták. A Nefelejcs Óvoda külső-belső felújítására 23.751.080 forint 100%-os, vissza nem térítendő támogatásban részesültünk.

Az energetikai felújítás során fűtőkorszerűsítést terveztünk, a meglévő kazán helyett egy új, 22 kW-os, modern kondenzációs gázkazán kerül beépítésre, melyhez új, turbós kémény készül. A radiátorokra termosztatikus szelepek kerülnek, hogy a helyiségenkénti szabályozás megoldható legyen. Felújítjuk az elektromos hálózatot, a tetőszerkezetre 16 db napelemet helyezünk el. Az épület teljes külső homlokzata 15 cm vastag szigetelést kap, ezáltal várhatóan nemcsak a fűtési költség csökken, hanem a benn tartózkodók komfortérzete is javul. A felújítás keretein belül teljes akadálymentesítés készül, mely mozgáskorlátozottak számára alkalmas külső feljárót, a jelenlegi óvónői irodából akadálymentes mosdó kialakítását foglalja magában, az új udvari parkolóban pedig egy kerekesszékkal közlekedők részére is alkalmas parkolóhely kerül kialakításra. Az új és komfortosabb óvónői iroda a tálalókonyha leválasztásával alakítható ki.

A TOP pályázati támogatás mellett az „Adósságkonszolidációban nem részesült önkormányzatok fejlesztéseinek támogatása” jogcímen a meglévő tető cseréjére, valamint a csoportszoba és a foglalkoztató-étkező helyiségek elavult padlójának felújítására még 3.895.618 forint áll a rendelkezésünkre. Ezáltal az ingatlan teljes körű külső és belső felújítása valósul meg, mellyel célunk, hogy az óvoda épülete komfortosabbá és egészségesebbé váljon, megteremtjük a biztonságos környezetet a gyermekek, valamint az örömteli gyermeknevelés feltételeit az ott dolgozó felnőttek számára.

Sajnos, a kivitelezési munkákat addig nem kezdhettük meg, amíg a támogatási szerződés a Magyar Államkincstárral aláírásra nem történt meg. Erre október végén kerülhetett sor, a belső munkálatok így a téli hónapokban fognak elkezdődni. A felújítás idejére a nevelési intézmény ideiglenes elhelyezésére megfelelő épületet kellett biztosítanunk, ahol konyha és fürdőszoba is van, megfelelő a fűtés, és semmi sem veszélyezteti a kis óvodások biztonságát és testi épségét. Sajnos, az önkormányzatunk tulajdonában nincs olyan ingatlan, amely alkalmas lenne erre a funkcióra. A zavartalan nevelési ellátást csak úgy tudtuk volna biztosítani, hogy a kicsinyeket az Oktatási Hivatal által kijelölt óvodába hordjuk át, ami megterhelő lett volna mindenki számára. Mindenféleképpen a legjobb megoldást kerestük mind a gyermekek és a szülők, mind az óvodai dolgozók részére. Megkerestük a Vác-Alsóvárosi Plébániahivatalt, hogy a Római Katolikus Egyház tulajdonában levő erdőkürti közösségi házat igénybe vehessük az intézményünk elhelyezésére. Természetesen szerződésben rögzítettük a feltételeket (ingatlanhasználat, közüzemi költségek). A biztonság érdekében a fűtési rendszert és az elektromos hálózatot felülvizsgáltattuk, így az átköltöztetés szerencsésen megtörtént, november 20-án már az új helyen kezdhették a napot a gyerekek.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mind az erdőkürti katolikus közösségnek, mind Dr. Varga Lajos püspök atyának, hogy engedélyezték az Óvoda ideiglenes átköltöztetését a tavaly felújított épületbe. A költözés során sok-sok önkéntes segítséget is kaptunk, külön köszönetet érdemel Budai József gondnok, aki mindvégig felügyelte a Községi Ház bútorainak kipakolását és az Óvoda beköltözését.

Legvégül pedig köszönöm az óvoda minden dolgozójának, hogy munkájukkal és kreativitásukkal óvodát varázsoltak a közösségi házba!

Így fog kinézni (látványterv)

Szebenszkiné Palik Katalin

A nevelőszülőség

Új családforma van kialakulóban, amikor is a saját gyermek mellett másokét is felvállalja a család. Egész közelről lehetünk tanúi, mert a Nánai család ilyen vállalkozásba kezdett. Aki volt már gyermek közelében, az pontosan tudhatja, hogy semmiféle mértékegységgel nem mérhető az a hősies munka, ami a gyermektartással jár. Úgy gondoltam, mást is érdekelhet közelről ez. Találtam Kállón is egy nagyszerű családot, Kocsis Rolandot és felségét Makó Évit.

Nánaiék a saját három lányuk mellé egy fiút és két kislányt fogadtak be, Kocsisék a saját két fiuk mellé négy, két év körüli kicsit. Annyi a közös bennük, hogy – amint Orsi lemondta – nem fejest ugrottak ebbe, mert az ő szülei is ezt csinálják, Éviék szülei szintén, tehát nagyjából tudták, mit vállalnak.

Megkértem Orsit és Évit, válaszoljanak néhány kérdésre, hogy képet kapjunk erről a nem mindennapi életvitelről.

Mi volt a döntés oka?

O: Három gyermek és a párom munkabeosztása miatt nem tudtam elmenni dolgozni, így évekig munkanélküli voltam. A szüleim is nevelőszülők, így tudtam, milyen munkával jár a nevelőszülőség. Ahhoz, hogy elkezdjem, a családom belegyezésére és támogatására is szükség volt. A lakáskörülmények rendben voltak.

É: Döntésünk oka/célja a saját gyermekeim nevelése, hogy ne kelljen a férjemmel váltóműszakban dolgozni, így itthon dolgozom.

Mi előzte meg a gyermekek érkezését?

O: Orvosi papírok, önéletrajz, erkölcsi bizonyítvány, pszichológiai teszt mindkettőnknek. Ezt követte egy környezettanulmány, hogy hány gyermek fogadására elég a lakásunk. Hatvan órás tanfolyamot végeztünk, ezután kaptunk működési engedélyt, majd jöhettek a gyerekek. De ez nem elég, mert ahhoz, hogy szakképzett nevelőszülő lehessenek, el kellett végezni egy OKJ-s tanfolyamot is.

É: Az első hatvan órás tanfolyamot egy egyéves követte, és azóta is továbbképzésekre kell járni, ami végül hasznos is.

Hová, és milyen gyakran visítetek a gyerekeket láthatásra?

O: Kapcsolattartásra havonta kétszer visítük őket: a két kislányt Balassagyarmatra, a fiút pedig Salgótarjánba. A szüleikkel jó a kapcsolat, látják, hogy jó helyen vannak a gyerekeik.

É: Látogatni a vér szerinti szülőkhöz visítük, vagy azokhoz, akiknek engedélyezve van a kapcsolattartás (pl. nagyszülő, testvérek), de szigorúan csak velük találkozhatnak. A látogatásokon a szülők elhalmozák őket édességgel, de a kicsik mindig engem figyelnek, hogy ott vagyok-e, és ez megnyugtató. A csoki után az én ölembe ülnek.

Milyen az anyagi támogatás?

O: Két részből áll: az egyik a gyerekek részére juttatott ellátmány, a másik az én fizetésem. Annyi csak, hogy van munkaviszonyom.

É: Anyagilag nem rossz, két gyereknel már olyan, mintha gyárban dolgoznék, de otthon lehetek.

Hogyan kerülnek vissza a gyerekek?

O: Ez sok mindenen múlik. Hazagondozható-e a gyerek? Ha igen, lehet, hogy pár hónap, de lehet több év is. Ha nem, akkor a kicsiket örökbe fogadhatónak nyilvánítják. A nagyobbak általában a nevelőszülőknél maradnak nagykorúságukig, vagy ha tanulnak, utógondozás is jár nekik 23 éves korukig.

É: Úgy kerülhetnek vissza, ha a szülők igazolnak bejelentett állást, és a gyermeknek megfelelő környezetet biztosítanak. A folyamat nem egyszerű, és hosszadalmas. A családgondozó és a gyámhatóság ellenőrzése alapján döntenek.

Hogyan viszonyulnak a saját gyerekek a helyzethez?

O: Szerencsém van, mert a családom nagyon pozitívan fogadta a gyerekeket, a mai napig sokat segítenek nekem. Elfogadták a gyerekeket minden apró hibájukkal, és szerintem ez a fontos, mert ha valakinek előítéletei vannak, akkor ez nem működik.

É: *Nagyon jól viszonyulnak, mert ők ebben nőttek fel, és nem új nekik a helyzet. A nagyobbik fiam két éves volt, amikor belekezdünk.*

Mi a legnagyobb nehézség a vállalkozásban?

O: *Talán az, hogy nagyon kevés információt kapunk a jövevényekről. Csak annyit tudunk róluk, ami a határozatban van. Sokszor nem tudjuk, hogy mit, miért tesz, miért viselkedik úgy, ahogy. Ezért nehéz a beilleszkedésük a családba is, a közösségbe is. Úgy gondolom, kellő türelemmel és szeretettel átsegíthetjük őket a nehézségeken.*

É: *A lelki veszteség a legnagyobb. Amikor elmennek a gyerekek a családukból, a fiainkat is megviseli. A másik, hogy a saját gyermekeimre nem marad annyi idő a sok technikai teendő miatt.*

Végezetül csak annyit, hogy mindkét család a legnagyobb elismerést érdemeli, mert azt hiszem, kiderült, hogy elsősorban nem a pénz motiválta vállalkozukat. Bár minden nevelőszülő ilyen lenne!

Külkey Eszter

A dán népfőiskola

Nyáron átélhettem nyolcvanadmagammal egy eddig éppen csak nyomokban tapasztalt életérzést. Dániában jártam. Divatos szó az onnan eredő Hygge, mely körülbelül azt fedi, hogy milyen az, amikor minden klappol. A dán népfőiskolák mintha erre a szóra épültek volna. Meg egy óriási, lapos-zöld fjord közeli, „természet öle” telekre.

Kishantos és a Vestjylland Hojskole (az iskola neve, ahol laktunk és tanultunk egymástól) közt 1994 óta testvériség van, minden évben 3 magyart választanak ki, akik beköltözhetnek oda. Ennek értékéről könyvet lehetne írni. Csodálatos!

Iskola. Olyan iskola, ahol nincsenek vizsgák, jegyek, értékítélet, elborult versengés, stressz, klikkek és egymás szívatása (a tanárokkal sem). Ehelyett van: egymás tisztelete, csoportmunka, reggelenként napindító éneklés, táncórák (kortárs, afrikai, tangó...), kézművesség, sport dögivel (bicikli az alap, az a fő közlekedési eszköz még a fővárosban is), biogazdálkodásból származó ételek. Fokozott figyelmet szentel a konyha arra, hogy alapanyagait a közvetlen környezetben élő kistermelőktől szerezzék be – persze, elkényeztettek minket olykor némi import gyümölccsel is, de ez elenyésző a többi erőfeszítésükhöz képest. És szeretjük a banánt. A sulis kertet is műveltük, csodálatos oázis alakult ki ott az évek alatt.

Előre a „fő-fő-fő” lényeghez: a közösséghez! Beszélgettünk vagy hallgattunk, bevontuk egymást a társaságba, ha azt éreztük, nehéz a másiknak a kezdeményezés. Ha elvonulásra volt igény, azt is megértettük. Aktívak voltunk anélkül, hogy tolatkodóvá váltunk volna. Lett 80 (+10 tanár) társa mindenkinek a Föld számos pontjáról (Új Zélandtól Japánon át az USA-ig mindenhol). A nagy „Élés” közben, persze, emlékeztettük egymás arra, hogy ez egy buborék, a kinti világ még nem ilyen. Szerencsénkre kaptunk egy tapasztalást, hogy ilyen IS létezik, és lehet ez a cél. Akit érdekel ez az ösztöndíj (fizetni csak a kiutat Dániába és a visszautat kell), az editdudok93@gmail.com email címen tud információt kanalizálni tőlem. Puszi!

Dudok Edit (saját fotók)

Búcsú egy kollégától

Franyó András kezdetben nem tanárnak készült, először a Vörös Csillag Mgtsz-ben dolgozott állattenyésztőként. 1992-ben került általános iskolánkba, elvégezte a tanárképző főiskolán a biológiát, amelyet haláláig oktatott a földrajzzal és néhány más – szükség szerint változó – tantárggyal együtt.

Sajátos színfoltja volt az iskolának, híres volt szigoráról (ez azért az idő folyamán enyhült) és „rendteremtő” hangjáról. Emellett odafigyelt a rászorulókra: a többlet iskolatejet, kiflit és iskolagyümölcsöt elsősorban közöttük osztotta szét. A beteg gyerekek megsegítésére műanyag kupakokat gyűjtött, és ebbe másokat is bevont. Számomra külön élmény volt, hogy minden karácsonykor megajándékozott minket, tanárokat a szájjal és lábbal festők (testi fogyatékkal élők) alkotásaival. A valódi védjegye azonban a Kicsi ólomkatonák című dal koreográfiája és a farsangi „táncverseny” az Én táncolnék veled slágerére.

2016-ban a vanyarci Veres Pálné Általános Iskolába került. Ekkor már beteg volt, és állapota hamarosan súlyosbodott. Az idei tanévben mindössze egy hetet tanított, ezután már főleg a kórház jutott neki osztályrészül. Halála ennek ellenére mindenkit meglepett és megrendített.

Nyugodj békében, Andris!

Havjár Zoltán

Búcsú (még egy, de ezúttal) a Kürtőlőtől

Az elkövetkező évtől sokkal ritkábban találkozunk a Kürtölő olvasói ezzel a három betűvel: STY. Öt évig szerkesztettem az újságot azzal a reménnyel, hogy egy szépen, jól szerkesztett, talán még színvonalasnak is mondható lapot vegyenek kézbe a falusiak. Az alapítók által megfogalmazott célok vezettek: szóljon a lap az iskoláról, legyen benne sport és természetesen az önkormányzat, a település hírei. Mennyire sikerült mindezeket megvalósítani? Mindenki maga ítélje meg.

Ha örömmel vették kézbe az újságot, az nem az én érdemem. Összeállt egy nagyszerű írói csapat, akik táplálták a számokat. Voltak állandó rovatok, voltak, akikre bármikor lehetett számítani valamilyen témában, és volt olyan, aki mindig vállalta a korrektúra hálátlan feladatát. Övék a köszönet. Az iskola törésével sajnos megcsappantak az iskolai hírek, a sakkversenyekről szóló híradások, de ez már nem a mi hibánk.

Ha csak úgy olvasatlanul félretették a lapot, azt igazán sajnálom, ez esetben a célkitűzések nem váltak valóra, és jogos a búcsú. Búcsúzom azzal: legyen áldott a karácsonyuk!

STY utoljára

Felhívás karácsonyi sportdélutánra

A hagyományokhoz híven ebben az évben is megrendezzük a karácsonyi (szinte már újévi) sakk- és asztaliteniszversenyt a művelődési ház nagytermében **2018. december 29-én, szombaton 13 órai** kezdettel. A versenyeket Boda tanító bácsi, szakosztályvezető vezeti. Felnőtt és ifjúsági kategóriában mérhetik össze tudásukat a versenyzők, a rendezők pedig mindenkit szeretettel várnak teával, zsíros kenyérrel, lila hagymával.

(Fotó: A tavalyi sportdélutánon — STY felvétele)

ZÖLDOLDAL: a vaddisznóról

Tudom, nem túl karácsonyi a téma, de most aktuális, mert vaddisznóéknál ilyenkor zajlik a párzás, azaz a bűgás. Pontosabban november végétől január végéig. Ez a papírforma. Ez azonban, sajnos, az emberi tényezőnek köszönhetően mára már teljesen felborult.

Egy jó adottságú területen, ahol sok a kaja, a fiatal, már ivarérett, de még gyenge kocák is vemhesülhetnek 10-11 hónaposan, így akár nyár közepén is szaladgálhatnak csíkos malacok az erdőben. Ezek a malacok persze sokkal gyengébbek lesznek a télre, mint az időben születő társaik, így lehet, meg sem élik a tavaszt. Most hazabeszélek, de például ezért is fontos a hivatásos vadászok munkája, ugyanis ők tudják, hogy melyik évszakban, milyen fejlettségi szintűnek kell lennie egy disznónak, hogy erős, egészséges utódokat hozzon létre, így a túl gyengéket, elmaradottakat kisselektálják.

A vaddisznó a normál időben történő vemhesülés esetén március-áprilisban ellik. Ezt azért fontos kiemelni, mert ilyenkor kell odafigyelni az erdőben is a velük való találkozásra. Jobban mondván márciustól különösen. Ugyanis ha az ember csíkos malacokat lát az erdőn, akkor szinte biztos, hogy az anyukájuk is ott van a közelben, és ne adja az ég, hogy bárki is a malacok és az azokat vérmesen védelmező koca közé álljon véletlenségből. Ebben a szituációban a hang nélküli távozást vagy a fára mászást ajánlom, attól függően, észre vett-e már minket az anyakoca, vagy sem.

Persze párzási időszakban is bátrabbak a megszokottnál, de nagy részben hamarabb észrevesznek minket, és odébbállnak, mint mi gondolnánk. Szeretnek lakott területekre is belátogatni, főleg télen, mivel sok az eldobott ételmaradék (elsősorban a nagyvárosokra igaz), de kis falvak, települések elhagyott gyümölcsfáit is szívesen felkeresik, mint itt Erdőkürtön is. Erre általában a helyüket kereső fiatal kanok vetemednek, de nem ritka már manapság, hogy egész kondák élnek nagyvárosok fás, bokros belső területein.

Férfiakat, azaz kanokat, csak a párzási időszakban enged magához közel a konda, az év többi részében ők magányosan kószálnak.

Egy kondát általában 2-3 koca (akik rokonok) és azok utódai alkotják, tehát családi kötelék fűzi össze a csoportot. Ebből több érdekes dolog is következik. Például az, hogy az állatvilágban ritkaság számba menően hajlandóak egymás utódait is szoptatni, sőt, még az árva malacokat is hajlandóak felnevelni. Ezért is képesek elég gyorsan elszaporodni egy területen, és ezért is nehéz karbantartani a létszámukat. A másik érdekes dolog az, hogy a vezérkoca befolyásolja a konda vemhesülési arányát. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy elveri a fiatalabb kocákat a kantól, így azok nem vemhesülnek. Ez akkor fordul elő, ha abban az évben táplálékban szegényebb a kínálat, vagy már túlszaporodtak, és kevés az egy egyedre jutó ételmennyiség.

Ilyenkor télen, de főleg tavasszal járunk nyitott szemmel, vigyázzunk a kutyáinkra is, ha sétára vesszük őket, mert nincs keményebb egy utódait védelmező nősténynél.

Kellemes ünnepeket kívánok mindenkinek!

A lenti fazon nem is rokonom, csak hasonlít rám

Jó vagyok egy simogatásra, ha ide mersz jönni

Az istentiszteletek időpontja a karácsonyi időben

	evangélikus templom	katolikus templom
december 23. advent 4. vasárnapja	8.45 istentisztelet	8.30 szentmise
december 24. hétfő	16.00 szentesti istentisztelet karácsonyi színjátékkal	20.30 karácsonyi színjáték 21.00 „éjféli” mise
december 25. kedd	9.00 karácsonyi istentisztelet az énekkar szolgálatával	8.30 karácsonyi ünnepi szentmise
december 26. szerda	8.45 karácsonyi istentisztelet	8.30 karácsonyi szentmise
december 30. vasárnap	8.45 vasárnapi istentisztelet	8.30 Szentcsalád-vasárnap
december 31. hétfő	16.30 év végi hálaadás	16.00 év végi hálaadás
január 1. kedd	8.45 újévi istentisztelet	8.30 újévi szentmise
január 6. vasárnap	10.30 templomszentelési istentisztelet	8.30 vízkereshti szentmise

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötött:

Garai Laura és Molnár Zsolt 2018.07.25. (Nógrád településen)

Gyermekek született:

Urbán Sára (Tolner Kata és Urbán Tibor lánya) 2018.11.08.

Szentirmai Levente (Radics Boglárka és Szentirmai Zoltán fia) 2018.11.10.

Bukros Hanna (Tarnóczi Erzsébet és Bukros Zsolt lánya) 2018.07.07.

Elhaláloztak:

Dudok Mihály 1939.06.24. – 2018.10.24.

Franyó András 1960.06.25. – 2018.10.30.

Jakus Mihály 1937.02.25. – 2018.11.15.

Laluska Tamásné (Szádóczki Margit) 1959.08.30. – 2018.12.06.

A kis Jézuska itt van a közelben,

Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,

S ne csak így decemberben. (Juhász Gyula: Karácsony felé)

† Kellemes karácsonyi ünnepeket és
† boldog újesztendőt
† minden kedves olvasónak!

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felélős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 225 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurtfaluvedo.hu